

[N. P. Nielsen.]

havn, som sikkert vil faa Efterfølgere andre Steder i Landet. Det vil sikkert ogsaa blive hilst med Tilfredshed, at der gives Regler for Anlæg af Cyklestier. I de senere Aar har der i Befolkningen, særlig blandt de yngre, været en stigende Trang til at søge ud i Landet, cyklende eller gaaende, og kan denne Lov give Impulser til Anlæg af Stier noget borte fra de almindelige Færdselsveje, vil det sikkert blive hilst med Tilfredshed. Jeg tror dog, der maa ses noget nærmere paa § 40, der omtaler Overtagelse af bestaaende Stier; der findes mange offentlige Stier, som i Realiteten er udgaaet af vedkommende Grundejers Besiddelse, men ikke formelt ejes af Kommunen.

§§ 42—53 angaar private Fællesveje og Fællesgader. Vejloven af 14. April 1865 er endnu særdeles brugbar, saaledes at det kun er enkelte redaktionelle Ændringer, der er foretaget, samt saadanne Ændringer, som Erfaringerne har gjort ønskelige. Jeg ønsker dog § 50, Stk. 2, underkastet en nærmere Prøvelse. Det drejer sig om en Vejsags Indbringelse for Domstolene, selv om paagældende efter lovlig Indvarsling har undladt at give Møde ved Sagens Behandling. Naar man endnu kan klare sig med denne Lov i Kommunerne, skyldes det naturligvis, at man i Købstæder og bymæssigt bebyggede Landkommuner har vedtaget Vejvedtægter, som tager berettiget Hensyn til Udviklingen af Bysamfundet de paagældende Steder.

Lovforslagets § 54, Stk. 2, fastslaar, at Optagelse af eller Ændringer i Bestemmelser angaaende Veje og Gader i Bygningsreglementer eller Bygningsvedtægter skal, forinden de paagældende Reglementers eller Vedtægters Godkendelse, forhandles med Ministeren for offentlige Arbejder. Denne Bestemmelse kan jeg ikke tiltræde, idet den maa anses for ganske overflødig og vil bervirke en urimelig Forsinkelse af den kommunale Administration, et Omsvøb, som bør undgaas. Det bør kunne overlades til Administrationen at skønne over, naar saadan Forhandling er nødvendig. Det drejer sig om Udvidelse til de forskellige Kommuner af Retsregler, hvis Indhold i alt væsentligt er angivet i Lovgivningen, og ved hvis Udvidelse til andre Kommuner der ikke opstaar Spørgsmaal af udpræget teknisk Beskaffenhed. Hertil kommer endelig, at disse Regler, der angaar Udlæg af Udstykningsveje som Vilkaar for Bebyggelse, overhovedet falder uden for Lovens Æmne, der angaar Anlæg, Vedligeholdelse og Udvidelse af offentlige Veje og Vedligeholdelse af private Veje, og der er i Lovforslaget

sikret ogsaa den centrale Vejmyndighed al rimelig Indflydelse paa disse Reglers konkrete Anvendelse ved Anlæg af nye Veje i Tilslutning til det offentlige Vejn.

Ja, med det Forbehold, at der her i Rigsdagen kan opnaas Enighed om eller Flertal for Tilslutning til de kritiske Betragtninger, jeg er fremkommet med her, kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige Medvirkning til Lovforslagets Fremme.

Det andet Lovforslag er Forslag til Lov om Ændring af Motorafgiftsloven. Dette Lovforslag angaar i høj Grad Kommunerne økonomiske Interesser, nemlig Fordelingen af Motorafgifterne til Kommunerne og Ministeriet for offentlige Arbejder til Vejfonden. Det maa indrømmes, at den nugældende Ordning ikke er tilfredsstillende, dels fordi Kommunerne ikke har noget rigtigt Overblik over deres Udgifter til Vejanlæg, idet Tilskuddene er saa uberegnelige, dels fordi Fordelingen af Motorafgifterne Kommunerne imellem er utilfredsstillende.

Det er Amtskommunerne, der i alt for stor Udstrækning har nydt godt af dette, idet de i Regnskabsaarene 1933—34 til 1937—38 opnaaede en Dækningsprocent paa 68 af de i disse Aar afholdte Vejudgifter, medens Dækningsprocenten for Sognekommunerne var 36, for Købstæderne 21,6, for Københavns Kommune 19,8 og for Frederiksberg 39,6. Ved Vejfondstilskud var Fordelen endnu større. Men vi har ogsaa nu faaet gode Amtsveje, og dette har Amterne opnaaet uden i nogen større Grad at belaste Amtets Skatteyder eller optage Laan. Ganske anderledes med de andre Kommunergrupper, hvor det mange Steder af Hensyn til den tiltagende Færdsel med Motorkøretøjer har været absolut nødvendigt at foretage betydelige Vejanlæg, hvilket har medført store Ugifter, der har belastet Skatteyderne og medført en betydelig Vejgæld for mange af disse Kommuner.

Jeg kan tiltræde det nye Forslag om Fordeling af Motorafgifterne til Amts- og Sognekommunerne, hvilket Forslag i Modsetning til den nugældende Fordelingsordning, hvorefter der kun tages Hensyn til de regnskabsmæssige Udgifter, ogsaa tager Hensyn til Vejlængde og Indbyggerantal og for Købstædernes Vedkommende tillige til den i Købstaden indbetalte Vægtafgift af Motorkøretøjer.

Jeg kan derimod ikke tiltræde de i Stk. 2 foreslaaede Regler, hvorefter der skulde tildeles Vejfonden og Amtskommunerne 66 pCt., medens de øvrige Kommuner skulde have 34 pCt. Selv om der tænkes overført